

اثربخشی روان‌درمانی پویشی کوتاه‌مدت به شیوه گروهی بر کاهش نشانه‌های بحران هویت میان‌سالی

صفورا توپکانلوبی^۱، بهرام‌علی قنبری هاشم آبادی^۲، حمیدرضا آقامحمدیان شعرباف^۳

^۱ کارشناس ارشد روانشناسی بالینی، دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد، ایران

^۲ استادیار دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی، دانشگاه فردوسی مشهد

^۳ استاد دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی، دانشگاه فردوسی مشهد

چکیده

هدف از انجام این پژوهش بررسی اثربخشی روان‌درمانی پویشی کوتاه‌مدت به شیوه گروهی بر کاهش نشانه‌های بحران هویت میان‌سالی می‌باشد. طرح پژوهش از نوع نیمه آزمایشی به صورت پیش‌آزمون-پس‌آزمون است. جامعه آماری این پژوهش کلیه افرادی که در بهمن‌ماه سال ۱۳۹۵، برای رفع مشکلات روانی به کلینیک روان‌شناختی آراین منطقه ۲ شهر مشهد مراجعه می‌کنند و در بازه سنی ۳۵ تا ۵۰ سالگی قرار دارند می‌باشد. پژوهشگر نمونه‌ای به حجم ۱۶ نفر را با توجه به معیارهای شمول (شکایت از نشانگان آسیب‌شناسی روانی و بازه سنی ۳۵ تا ۵۰ سالگی) از بین افراد جامعه آماری انتخاب کرد. برای نمونه‌گیری از شیوه نمونه‌گیری داوطلبانه با جایگزینی تصادفی استفاده شد اعضای نمونه انتخابی به صورت جایگزینی تصادفی در دو گروه آزمایش و کنترل قرار گرفتند گروه آزمایش در ۱۲ جلسه به مدت ۲ ساعت در گروه درمانی روان‌درمانی پویشی کوتاه‌مدت قرار گرفتند و گروه کنترل بدون دریافت هیچ درمانی در لیست انتظار قرار گرفتند. آزمودنی‌های گروه آزمایش در دو مرحله پیش‌آزمون و پس‌آزمون با مقیاس‌های پرسشنامه بحران هویت میان‌سالی (ICQ) موردسنجش قرار گرفتند. یافته‌های این پژوهش با استفاده از نرم‌افزار SPSS و با روش آماری تحلیل کوواریانس مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. نتایج به دست آمده نشان می‌دهد روان‌درمانی پویشی کوتاه‌مدت گروهی به طور معناداری باعث کاهش نشانه‌های بحران هویت میان‌سالی گروه آزمایش نسبت به گروه کنترل شده است.

کلیدواژه‌ها: گروه درمانی روان‌درمانی پویشی کوتاه‌مدت، بحران هویت میان‌سالی

مطالعات روانشناسی و علوم تربیتی

دوره ۴، شماره ۲/۱، تابستان ۱۳۹۷، صفحات ۱۷۳ - ۱۶۱